

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 10 grudnia 2014 r.****ustanawiająca format przekazywania informacji od państw członkowskich na temat wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi***(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 9335)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2014/896/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniającą, a następnie uchylającą dyrektywę Rady 96/82/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 21 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 21 ust. 2 dyrektywy 2012/18/UE zawiera wymóg, aby państwa członkowskie składały sprawozdanie z wdrażania przedmiotowej dyrektywy do dnia 30 września 2019 r., a następnie co cztery lata.
- (2) Komisja opracowała kwestionariusz w celu określenia zestawu informacji, jakie mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrażania dyrektywy.
- (3) Pierwszy okres sprawozdawczy powinien objąć okres od dnia 1 czerwca 2015 r., w którym dyrektywa zacznie w pełni obowiązywać w państwach członkowskich, do dnia 31 grudnia 2018 r., aby pozostawić państwom członkowskim wystarczającą ilość czasu na ocenę zebranych informacji i przedłożenie ich Komisji do dnia 30 września 2019 r. Następne czteroletnie okresy sprawozdawcze będą obejmowały okres od dnia 1 stycznia pierwszego roku okresu sprawozdawczego do dnia 31 grudnia czwartego roku okresu sprawozdawczego.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 22 dyrektywy Rady 96/82/WE ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1Państwa członkowskie przedstawiają sprawozdanie z wdrażania dyrektywy 2012/18/UE zgodnie z art. 21 ust. 2 przedmiotowej dyrektywy, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu określonym w załączniku do niniejszej decyzji ⁽³⁾.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji

Karmenu VELLA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1.⁽²⁾ Dyrektywa Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 10 z 14.1.1997, s. 13).⁽³⁾ Kwestionariusz jest również dostępny na stronie Komisji Europejskiej: <http://ec.europa.eu/environment/seveso/>.

ZAŁĄCZNIK

KWESTIONARIUSZ

1. INFORMACJE OGÓLNE

1. Proszę przekazać informacje na temat głównych właściwych organów odpowiedzialnych za egzekwowanie przepisów dyrektywy 2012/18/UE. Informacje te powinny obejmować przynajmniej informacje kontaktowe i główne zadania (monitorowanie raportów o bezpieczeństwie, planowanie i zagospodarowanie przestrzenne, efekt domina, sporządzanie i wdrażanie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych, kontrole, informowanie społeczności, sankcje). Alternatywnie: proszę odwołać się do poprzedniego sprawozdania, jeżeli nie zaszły istotne zmiany.
2. Proszę wskazać datę ostatniej aktualizacji informacji na temat zakładów w celu jej włączenia do bazy danych (e) SPIRS.

2. EFEKT DOMINA (ART. 9 DYREKTYWY 2012/18/UE)

Ile zidentyfikowano na koniec okresu sprawozdawczego grup zakładów, w których ryzyko lub skutki poważnych awarii mogą być zwiększone ze względu na położenie geograficzne takich zakładów lub umiejscowienie ich w pobliżu takich zakładów oraz miejsc składowania substancji niebezpiecznych w zakładach, na podstawie art. 9 dyrektywy 2012/18/UE?

3. RAPORT O BEZPIECZEŃSTWIE (ART. 10 DYREKTYWY 2012/18/UE)

1. Czy wszystkie zakłady o dużym ryzyku, w przypadku których było to wymagane w okresie sprawozdawczym, przedłożyły raport o bezpieczeństwie? Jeśli nie, ile z nich tego nie zrobiło?
2. Czy wszystkie raporty o bezpieczeństwie zostały zaktualizowane w ciągu ostatnich pięciu lat? Jeśli nie, ile zakładów o dużym ryzyku, w przypadku których było to wymagane, nie zaktualizowało swojego raportu o bezpieczeństwie?

4. PLANY OPERACYJNO-RATOWNICZE (ART. 12 DYREKTYWY 2012/18/UE)

1. Czy zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze sporządzono dla wszystkich zakładów o dużym ryzyku, w przypadku których było to wymagane w okresie sprawozdawczym? Jeśli nie, dla ilu zakładów o dużym ryzyku nie sporządzono zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego?
2. W przypadku ilu zakładów o dużym ryzyku właściwe organy podjęły decyzję, że nie jest konieczne sporządzanie zewnętrznego planu operacyjno-ratowniczego, zgodnie z art. 12 ust. 8 dyrektywy 2012/18/UE?
3. Jeżeli odpowiedzią na pytanie 4.2 jest jeden lub więcej, proszę przedstawić uzasadnienie podane przez odpowiedni właściwy organ w każdym przypadku.
4. Czy zewnętrzne plany operacyjno-ratownicze zostały przećwiczone w ciągu ostatnich trzech lat w przypadku wszystkich zakładów o dużym ryzyku? Jeśli nie, w ilu przypadkach zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy nie został przećwiczony?
5. Proszę podać informacje dotyczące głównych ustaleń w zakresie konsultacji z zainteresowaną społecznością na temat zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych.
6. Proszę podać krótkie wyjaśnienie sposobu przećwiczenia realizacji zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych (np. częściowe ćwiczenie, pełne ćwiczenie, obejmujące służby ratunkowe, czysto formalne itp.). Proszę określić kryteria stosowane przy ustalaniu, czy zewnętrzny plan operacyjno-ratowniczy jest odpowiedni.

5. PLANOWANIE I ZAGOSPODAROWANIE PRZESTRZENNE (ART. 13 I 15 DYREKTYWY 2012/18/UE)

1. Czy w okresie sprawozdawczym zainteresowana społeczność została poinformowana o wszystkich poszczególnych projektach (nowych zakładach, znaczących zmianach w istniejących zakładach, nowych inwestycjach w pobliżu istniejących zakładów) oraz czy przeprowadzono z nią konsultacje na temat ogólnych planów lub programów dotyczących nowych zakładów lub nowych inwestycji w pobliżu istniejących zakładów? Jeżeli nie, proszę przedstawić sprawozdanie podsumowujące na temat głównych przyczyn, dla których nie przeprowadzono konsultacji ze społecznością.

2. Nieobowiązkowe: Czy krajowe ustawodawstwo przewiduje skoordynowane lub wspólne procedury mające na celu spełnienie wymogów w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego określonych w dyrektywie Seveso i wymogów wynikających z innych przepisów, takich jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE ⁽¹⁾ i dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾?
6. INFORMACJE NA TEMAT ŚRODKÓW BEZPIECZEŃSTWA (ART. 14 ORAZ ZAŁĄCZNIK V DO DYREKTYWY 2012/18/UE)
1. Czy informacje na temat środków bezpieczeństwa i wymaganego zachowania w przypadku poważnej awarii zostały podane aktywnie do publicznej wiadomości w ciągu ostatnich pięciu lat w przypadku wszystkich zakładów o dużym ryzyku? Jeśli nie, w przypadku ilu zakładów o dużym ryzyku tak się nie stało?
 2. Proszę wskazać, kto (operator, organy) i, w miarę możliwości, w jaki sposób (np. broszurki operatora lub organów, ulotki, e-maile, SMSy), udostępnia informacje, o których mowa w pkt 6.1.
 3. Czy informacje wymienione w załączniku V do dyrektywy 2012/18/UE są stale dostępne w odniesieniu do wszystkich zakładów, w tym w formie elektronicznej, i w miarę potrzeb uaktualniane? Jeśli nie, proszę podać odsetek zakładów, w przypadku których tak się nie dzieje, i środków podjętych w celu zaradzenia niedociągnięciom.
 4. Proszę wskazać, kto (operator, organy) i, w miarę możliwości, w jaki sposób (np. zawiadomienia wydane przez operatora lub organy, strony internetowe), w sposób stały udostępnia informacje, o których mowa w pkt 6.3.
 5. Ile zakładów uznaje się na koniec okresu sprawozdawczego za zakłady z możliwością wystąpienia poważnej awarii o skutkach transgranicznych? W ilu przypadkach odpowiednie informacje zostały przekazane potencjalnie zagrożonemu państwu członkowskiemu?
7. KONTROLE (ART. 20 DYREKTYWY 2012/18/UE)
1. Na jakim szczeblu lub szczeblach zostały sporządzone plany kontroli? Czy zostały one podane do publicznej wiadomości czy też społeczność została poinformowana drogą elektroniczną, gdzie na życzenie można uzyskać bardziej szczegółowe informacje na temat planu kontroli? Nieobowiązkowe: Gdzie są one publicznie dostępne?
 2. Czy programy rutynowych kontroli, w tym częstotliwość wizyt na terenie zakładu, zostały sporządzone w przypadku wszystkich zakładów? Czy podano do wiadomości publicznej datę ostatniej wizyty na terenie zakładu lub wskazano, gdzie informacje na ten temat można znaleźć w formie elektronicznej? Nieobowiązkowe: Gdzie są one publicznie dostępne?
 3. W przypadku ilu zakładów o dużym ryzyku program kontroli, w tym częstotliwość wizyt na terenie zakładu, opiera się na systematycznej ocenie zagrożenia poważnymi awariami w danym zakładzie? Ile zakładów podlega corocznym wizytom na terenie zakładu?
 4. W przypadku ilu zakładów o zwiększonym ryzyku program kontroli, w tym częstotliwość wizyt na terenie zakładu, opiera się na systematycznej ocenie zagrożeń poważnymi awariami w danym zakładzie? Ile zakładów podlega wizytom na terenie zakładu przynajmniej raz na trzy lata?
 5. Czy ustawodawstwo krajowe lub wytyczne administracyjne przewidują skoordynowane lub wspólne kontrole przeprowadzane na mocy innych przepisów unijnych (np. na mocy dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych)?
8. ZAKAZ UŻYTKOWANIA, SANKCJE I INNE INSTRUMENTY PRZYMUSU (ART. 19 I 28 DYREKTYWY 2012/18/UE)
1. W przypadku ilu zakładów w okresie sprawozdawczym zabroniono użytkowania lub wprowadzania do użytku?
 2. Jak wiele innych rodzajów środków przymusu podjęto w okresie sprawozdawczym? Proszę podać rodzaje działań, które są najczęściej stosowane (np. zakaz użytkowania, sankcje administracyjne, kary lub inne środki). Jeśli to możliwe, proszę podać dane statystyczne.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

9. DOSTĘP DO WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI (ART. 23 DYREKTYWY 2012/18/UE)

Proszę wyjaśnić, w jaki sposób zapewniono zgodność z art. 23 dyrektywy 2012/18/UE dotyczącym dostępu do wymiaru sprawiedliwości, oraz opisać doświadczenia w stosowaniu tego artykułu w okresie sprawozdawczym.

10. DODATKOWE INFORMACJE

Nieobowiązkowe: Proszę podać wszelkie związane z dyrektywą Seveso dodatkowe informacje ogólne, doświadczenia w zakresie realizacji, sprawozdania itd., które mogłyby być interesujące i które można udostępnić publicznie, na temat następujących kwestii:

- a) wniosków wyciągniętych z awarii i zdarzeń mających zapobiec ich ponownemu wystąpieniu;
 - b) narzędzi informatycznych stosowanych w monitorowaniu realizacji przepisów dyrektywy i wymiany danych;
 - c) w stosownych przypadkach, wszelkich informacji podobnych do objętych dyrektywą Seveso (w zakresie powiadamiania o działaniach, wymogów w zakresie zarządzania bezpieczeństwem, raportów o bezpieczeństwie, informowania społeczności, planów operacyjno-ratowniczych oraz kontroli), mających zastosowanie do instalacji i działań nieobjętych dyrektywą 2012/18/UE, np. rurociągów, portów, stacji rozrządowych, instalacji morskich, poszukiwania i wydobywania gazu itp.
-